

31998R2799

1998 12 24

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 349/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2799/98
1998 m. gruodžio 15 d.
nustatantis žemės ūkio politikos priemones dėl euro

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 42 ir 43 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

atsižvelgdama į Pinigų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

(1) kadangi 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo ⁽⁵⁾ numato, kad ekonominėje ir pinigų sąjungoje dalyvaujančių valstybių narių valiuta nuo 1999 m. sausio 1 d. tampa euras; kadangi žemės ūkio pinigų politikos priemonės numatytos remiantis:

— 1992 m. gruodžio 28 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 3813/92 dėl apskaitos vieneto ir perskaičiavimo kurso, taikytinų bendrosios žemės ūkio politikos tikslais ⁽⁶⁾,

— 1995 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1527/95, reglamentuojančiu kompensavimą už žemės ūkio perskaičiavimo kursų sumažinimą kai kurioms nacionalinėms valiutomis ⁽⁷⁾,

— 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2990/95, reglamentuojančiu kompensavimą už žemės ūkio perskaičiavimo kursų ženklus sumažinimus iki 1997 m. sausio 1 d ⁽⁸⁾,

— 1997 m. balandžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 724/97, nustatančiu priemones ir kompensavimą, susijusias su ženkliais perkainojimais, kurie atsiliepa ūkių pajamoms ⁽⁹⁾,

iš esmės priklauso specifinių žemės ūkio perskaičiavimo kursų, kurie skiriasi nuo valiutų realių perskaičiavimo kursų, sistemai; kadangi tokia sistema nesuderinama su euro įvedimu; kadangi dėl to turi būti sudaryti prie naujos sistemos pritaikytos žemės ūkio pinigų politikos priemonės bei panaikinti reglamentai, nustatantys ankstesnes žemės ūkio pinigų politikos priemones;

(2) kadangi esama pinigų politikos padėtis, kai skirtumai tarp perskaičiavimo kursų ir žemės ūkio perskaičiavimo kursų yra nedideli, leidžia nustatyti paprastesnę pinigų politikos sistemą, artimesnę realiai pinigų situacijai; kadangi dėl to nedalyvaujančių valstybių narių kainos ir sumos, nustatytos eurais teisės aktuose, susijusiuose su bendrąja žemės ūkio politika, į nacionalines valiutas gali būti keičiamos pagal euro perskaičiavimo kursą į tas valiutas; kadangi tokia nuostata dar naudinga ir dėl to, kad ženkliai supaprastina bendrosios žemės ūkio politikos valdymą;

(3) kadangi euro perskaičiavimo į nacionalinę valiutą kursas operacijos vykdymo metu gali skirtis; kadangi atitinkamoms sumoms turi būti nustatytas perskaičiavimo kursas; kadangi apskritai turi būti atsižvelgta į tai, koks operacinis įvykis nulėmė operacijos ekonominę tikslą; kadangi turėtų būti taikomas tos dienos, kai įvyko tas operacinis įvykis, perskaičiavimo kursas; kadangi gali prireikti konkretizuoti šį operacinį įvykį arba atšaukti jo taikymą laikantis tam tikrų kriterijų, visų pirma atsižvelgiant į pinigų judėjimo spartą;

⁽¹⁾ OL C 224, 1998 7 17, p. 15.

⁽²⁾ OL C 328, 1998 10 26.

⁽³⁾ Nuomonė pareikšta 1998 m. rugsėjo 9 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁴⁾ Nuomonė pareikšta 1998 m. rugsėjo 30 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽⁵⁾ OL L 139, 1998 5 11, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 387, 1992 12 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 150/95 (OL L 22, 1995 1 31, p. 1).

⁽⁷⁾ OL L 148, 1995 6 30, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 7. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1451/96 (OL L 187, 1996 7 26, p. 1).

⁽⁹⁾ OL L 108, 1997 4 25, p. 9. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 942/98 (OL L 132, 1998 5 6, p. 1).

- (4) kadangi tais atvejais, kai valiuta ženkliai perkainojama, ir tai gali atsiliepti kainoms bei kitoms sumoms, išskyrus tiesioginę pagalbą, ūkių pajamos, esant tam tikroms sąlygoms, gali sumažėti; kadangi dėl to galėtų būti pateisinama nuostata dėl laikinos, proporcingai mažinamos pagalbos, išlyginančios perkainojimų įtaką ir neatsiliekančios nuo žemės ūkio kainų pokyčių taip, kad tai būtų suderinama su bendrosios ekonomikos taisyklėmis;
- (5) kadangi, priklausomai nuo pagalbos rūšies, reikalingos konkrečios taisyklės, išlyginančios valiutų ženklių perkainojimų įtaką kai kurių rūšių tiesioginei pagalbai nacionaline valiuta;
- (6) kadangi priemonėse dėl kompensacinės pagalbos finansavimo turi būti numatyti Europos Sąjungos ir valstybės narės finansiniai įnašai;
- (7) kadangi laikui bėgant žemės ūkio sektorius, kaip ir kiti ekonomikos sektoriai, turi prisitaikyti prie piniginių realybės; kadangi dėl to turėtų būti nustatyta data, nuo kada kompensacijos nebebus mokamos; kadangi tokios datos, nuo kurios kompensacijos nebebus mokamos, nustatymas yra biudžeto disciplinos dalis;
- (8) kadangi reikia, kad būtų nustatytos specialios taisyklės, kaip elgtis išskirtiniais atvejais Europos Sąjungos ar pasaulinėje rinkoje, kuomet būtini skubūs veiksmai, kad bendrosios žemės ūkio politikos pagrindu numatytos priemonės būtų veiksmingos;
- (9) kadangi ekonominėje ir pinigų sąjungoje nedalyvaujanti valstybė narė turi turėti galimybę išlaidas, atsirandančias dėl teisės aktų, susijusių su bendrąja žemės ūkio politika, apmokėti eurai, o ne nacionaline valiuta; kadangi turėtų būti stengiamasi užtikrinti, kad naudojimasis tokia galimybe nesudarytų jokių neteisėtų pranašumų mokančioms arba gaunančioms mokėjimus šalims;
- (10) kadangi turėtų būti patvirtinta nuostata, numatanti laikinųjų priemonių, palengvinančių naujų žemės ūkio pinigų politikos priemonių nustatymo, galimybę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šiame reglamente:

- a) „teisės aktai, susiję su bendrąja žemės ūkio politika“, tai:
- teisės aktai, tiesiogiai ar netiesiogiai besiremiantys Sutarties 43 straipsniu, išskyrus Bendrąjį muitų tarifą ir kitus muitinės veiklą reglamentuojančius teisės aktus, taikomus ir žemės ūkio, ir pramonės produktams,
 - teisės aktai, taikomi iš žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms, kurioms taikomi specifinė prekybos tvarka;
- b) „dalyvaujančios valstybės narės“ – tai valstybės narės, kurios, remdamosi Sutartimi, pritarė vienai bendrai valiutai;
- c) „nedalyvaujančios valstybės narės“ – tai valstybės narės, kurios nepriėmė bendros valiutos;
- d) „nacionalinės valiutos“ – tai nedalyvaujančių valstybių narių ir trečiųjų šalių nacionalinės valiutos;
- e) „perskaičiavimo kursas“ – tai euro ir nacionalinės valiutos valiutų rinkos perskaičiavimo kursas;
- f) „ženklus perkainojimas“ – tai padėtis, kai metinis vidutinis perskaičiavimo kursas yra žemesnis už tą ribinį dydį, kuris apibrėžtas kaip žemiausias metinis perskaičiavimo kursas, taikytas per pastaruosius trejus metus, ir 1999 m. sausio 1 d. perskaičiavimo kursas;
- g) „perkainojimo ženkli dalis“ – tai procentai, kuriais metinis vidurkis nesiekia f punkte minimo ribinio dydžio.

2 straipsnis

1. Teisės aktuose kainos ir sumos, susijusios su bendrąja žemės ūkio politika, nustatytos eurai.
2. Jos suteikiamos ar mokamos eurai dalyvaujančiose valstybėse narėse. Kitose valstybėse narėse jos keičiamos į nacionalinę valiutą perskaičiavimo kursu ir, nepažeidžiant 8 straipsnio nuostatų, suteikiamos ar mokamos nacionaline valiuta.
3. Tačiau sumoms, susijusioms su importu, bei eksporto mokesčiams, nustatytiems eurai teisės akte, susijusiame su žemės ūkio politika, ir skaičiuojamoms valstybėse narėse nacionaline valiuta, perskaičiavimo kursas lygus kursui, taikomam pagal Reglamento (EEB) Nr. 2913/92⁽¹⁾ 18 straipsnio 1 dalį.

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p.1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 82/97 (OL L 17, 1997 1 21, p. 1).

3 straipsnis

1. Perskaičiavimo kursą lemiantis operacinis įvykis yra:

- sumoms, suteikiamoms ar mokamoms prekiaujant su trečiosiomis šalimis, – importo ar eksporto formalumų užbaigimas,
- kitais atvejais – įvykis, kai operacijos ekonominis tikslas pasiekiamas.

2. Kai 1 dalyje minimas operacinis įvykis turi būti konkretizuotas arba į jį negalima atsižvelgti dėl priežasčių, susijusių su rinkos organizavimo ypatybėmis ar su konkrečia suma, konkretus operacinis įvykis nustatomas 9 straipsnyje nurodyta tvarka atsižvelgiant į šiuos kriterijus:

- a) kuo skubiausią realų perskaičiavimo kurso patikslinimų pritaikymą;
- b) operacinių įvykių panašumą vykdant analogiškas operacijas skirtingai organizuotose rinkose;
- c) operacinių įvykių nuoseklumą įvairių kainų ir sumų, susijusių su vienu bendru rinkos organizavimu, atžvilgiu;
- d) patikrinimų, ar taikomi tinkami perskaičiavimo kursai, praktiškumą ir veiksmingumą.

4 straipsnis

1. Ženklaus perkainojimo atvejais valstybė narė gali teikti kompensacinę pagalbą ūkininkams kitoms, nei minėtos 5 straipsnyje, kainoms ir sumoms. Išmokos atliekamos trimis viena paskui kitą einančiomis dalimis kas 12 mėnesių, pradedant nuo kovo mėnesio, einančio po to mėnesio, kai buvo ženklus perkainojimas.

Šios kompensacinės pagalbos išmokos negali būti skirtos remti gamybą, išskyrus pagalbą gamybai nurodytu ankstesniu laikotarpiu. Šios išmokos negali išskirtinai remti kokios nors gamybos rūšies arba priklausyti nuo gamybos, vykdomos pasibaigus nurodytam laikotarpiui.

2. Maksimalus pirmosios išmokos dalies dydis nustatomas atitinkamai valstybei narėi apskritai 9 straipsnyje nurodyta tvarka, padauginus perkainojimo ženklį dalį iš vienodo dydžio – pajamų nuostolio, nustatyto pagal priedo 1–3 punktus.

3. Maksimalus pirmosios išmokos dalies dydis prireikus sumažinamas, arba ji iš viso nemokama atsižvelgiant į rinkos padėtį per metus iki ženklaus perkainojimo.

4. Pagalba neteikiama sumos, apskaičiuotos pagal 2 dalį, daliai, kuri neviršija 2,6 % ženklaus perkainojimo.

5. Antroji ir trečioji išmokos dalys sumažinamos lyginant su prieš tai išmokėta dalimi ne mažiau kaip vienu trečdaliu nuo pirmosios išmokos dalies dydžio.

Antroji ir trečioji išmokos dalys sumažinamos arba nemokamos kaip poveikio perskaičiavimo kursų pokyčių pajamoms, užregistruotoms iki mėnesio, einančio prieš atitinkamos išmokos dalies pirmąjį mėnesį, pradžios, ir atsižvelgiant į to paties laikotarpio padėtį rinkoje, funkcija.

6. Į rinkos padėtį atsižvelgiama remiantis 3 dalimi bei 5 dalies antra pastraipa pagal šiuos kriterijus:

Vienos ar kelių išmokų dalių dydis viename ar keliuose sektoriuose gali būti sumažintas, jei pastebėta, kad:

a) tais metais, kai vyksta ženklus perkainojimas arba per laikotarpį, prasidedantį nuo ankstesnės išmokos dalies pradžios iki mėnesio, einančio prieš atitinkamos išmokos dalies pirmąjį mėnesį, pradžios rinkos kaina atitinkamai valstybei narėi buvo vidutiniškai lygi vidutinėms rinkos kainoms arba aukštesnė už jas tose valstybėse narėse, kurių valiutos per tą patį laikotarpį nebuvo ženkliai perkainotos. Rinkos kainos lyginamos taikant bazinį indeksą 100 rinkos kainoms nacionaline valiuta arba eurais;

arba

b) ryšys tarp operacinių įvykių datų atitinkamame sektoriuje ir ženklaus perkainojimo datos yra toks, kad niekaip negalima pagrįsti išvados, jog perkainojimas minėtu laikotarpiu turėjo kokios nors įtakos.

Tais atvejais, kai taikomas b punktas, 4 straipsnio 5 dalyje minimas sumažinimas bent trečdaliu skaičiuojamas pirmosios išmokos, kuri būtų suteikta, jei nebūtų taikomas b punktas, pagrindu.

Kriterijai gali būti keičiami atsižvelgiant į patirtį 9 straipsnyje nustatyta tvarka.

5 straipsnis

1. Tais atvejais, kai operacinio įvykio dieną perskaičiavimo kursas, taikomas:

— vienodo dydžio pagalbai, skaičiuojamai už hektarą arba už vieną gyvulį,

arba

— kompensacinei priemokai už avį ar ožką,

arba

— struktūrinio arba aplinkosauginio pobūdžio sumoms,

yra mažesnis už taikytą anksčiau, atitinkama valstybė narė gali ūkininkams mokėti kompensacines išmokas trimis viena paskui kitą einančiomis dalimis kas 12 mėnesių, pradedant operacinio įvykio data.

Kompensacinė pagalba turi būti teikiama kaip priedas prie pagalbos, priemonių ir sumų, minimų pirmoje pastraipoje.

2. Maksimalus pirmosios kompensacinės pagalbos išmokos dalies dydis nustatomas atitinkamai valstybei narei apskritai 9 straipsnyje nurodyta tvarka pagal Priedo 4 punktą. Tačiau valstybė narė gali atsisakyti teikti kompensacinę pagalbą, kai šis dydis atitinka mažesnę nei 0,5 % sumažinimą.

3. Antroji ir trečioji išmokos dalys sumažinamos, lyginant su prieš tai išmokėta dalimi, ne mažiau kaip vienu trečdaliu nuo pirmosios išmokos dalies dydžio.

4. 3 dalyje minimos sumos prireikus sumažinamos arba nemokamos kaip įtakos perskaičiavimo kursų pokyčiams, užregistruotiems pirmą antrosios ir trečiosios išmokos dalies dieną, funkcija.

5. Šis straipsnis netaikomas sumoms, kurioms prieš dvidešimt keturis mėnesius iki naujojo kurso įsigaliojimo buvo taikomas kursas, mažesnis už naująjį kursą.

6 straipsnis

1. Bendrijos įnašas finansuojant sudaro:

- 50 % realiai išmokėtų sumų 4 straipsnyje minimai kompensacinei pagalbai,
- 50 % sumų, kurios gali būti skirtos 5 straipsnyje minimai kompensacinei pagalbai. Tačiau valstybė narė gali neprišidėti prie pagalbos nacionalinio finansavimo.

2. Finansuojant bendrąją žemės ūkio politiką, šis įnašas laikomas intervencijos, kuria siekiama stabilizuoti žemės ūkio rinkas, dalimi.

7 straipsnis

1. Jei išskirtinė pinigų politikos praktika, susijusi su nacionaline valiuta, gali sutrukdyti su bendrąja žemės ūkio politika susijusių teisės aktų taikymą, Komisija sprendžia dėl tinkamų apsaugos priemonių, kurios prireikus gali nukrypti nuo esamų teisės aktų, susijusių su bendrąja žemės ūkio politika.

Tarybai ir valstybėms narėms iškart pranešama apie pirmoje pastraipoje numatytas priemones.

Bet kuri valstybė narė per tris darbo dienas nuo tos dienos, kai gavo pranešimą apie apsaugos priemones, gali apskųsti Komisijos sprendimą Tarybai.

Taryba per mėnesį nuo tada, kai gavo pranešimą apie minėtas priemones, kvalifikuota balsų dauguma gali priimti kitokį sprendimą.

2. Jei išskirtinė pinigų politikos praktika, susijusi su nacionaline valiuta, gali sutrukdyti su bendrąja žemės ūkio politika susijusių teisės aktų taikymą, Komisija, pasinaudodama šių aktų jai suteiktomis teisėmis, atskirais atvejais gali nukrypti nuo šio reglamento nuostatų, visų pirma šiais atvejais:

- kai valstybė naudoja neįprastus perskaičiavimo būdus, tokius kaip keli perskaičiavimo kursai, arba vykdo barterio susitarimus,
- kai valstybių valiutos nekotiruojamos oficialiose užsienio valiutų perskaičiavimo rinkose arba kai tokios valiutos gali iškreipti prekybą.

8 straipsnis

1. Jei nedalyvaujanti valstybė narė nusprendžia išlaidas, atsižvelgiant dėl teisės aktų, susijusių su bendrąja žemės ūkio politika, apmokėti eurais, o ne nacionaline valiuta, ši valstybė narė imasi tokių priemonių, kad euro naudojimas, lyginant su nacionalinės valiutos naudojimu, netaptų nuolatiniu privalumu.

2. Valstybė narė informuoja Komisiją apie suplanuotas priemones prieš joms įsigaliojant. Priemonės negali būti taikomos, kol joms nepritaria Komisija.

9 straipsnis

Išsamios šio reglamento taikymo taisyklės patvirtinamos laikantis tvarkos, nustatytos:

- a) 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr.1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo ⁽¹⁾ 23 straipsnyje; arba
- b) atitinkamais kitų reglamentų dėl bendro žemės ūkio ar žuvininkystės produktų rinkų organizavimo straipsniais; arba
- c) atitinkamais kitų Bendrijos nuostatų, numatančių panašią tvarką, straipsniais.

10 straipsnis

1. Jei pradiniame šio reglamento taikymui palengvinti reikalingos pereinamojo laikotarpio priemonės, jas patvirtina Komisija 9 straipsnyje nustatyta tvarka. Tokios priemonės taikomos tik tuo laikotarpiu, kai būtina palengvinti naujos tvarkos įgyvendinimo pradžią.

2. Reglamentai (EEB) Nr. 3813/92, (EB) Nr. 1527/95, (EB) Nr. 2990/95 ir (EB) Nr. 724/97 panaikinami.

3. Nuorodos į žemės ūkio perskaičiavimo kursą su bendrąja žemės ūkio politika susijusiuose teisės aktuose daromos nuo 1999 m. sausio 1 d., kai minėtą perskaičiavimo kursą nacionalinėms valiutoms galutinai nustato Komisija remdamasi Sutarties dėl nacionalinės valiutos vienetų 1091 straipsnio 4 dalimi ir šio reglamento 2 straipsnio 2 dalyje minimu kursu bei 2 straipsnio 3 dalimi, kai ją galima pritaikyti.

⁽¹⁾ OL L 181, 1992 7 1, p. 21. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 923/96 (OL L 126, 1996 5 24, p. 37).

Nuorodos į tipinį rinkos kursą ekiu su bendrąja žemės ūkio politika susijusiuose teisės aktuose daromos nuo 1999 m. sausio 1 d. nurodant euro perskaičiavimo kursą.

Nuorodos į kompensacinę pagalbą, numatytą Reglamentu (EEB) Nr. 3813/92 ir Reglamentu (EB) Nr. 724/97, laikomos nuorodomis į šio reglamento 4, 5 ir 6 straipsnius.

Nuorodos į operacinius įvykius, numatytus Reglamento (EEB) Nr. 3813/92 6 straipsnyje, laikomos nuorodomis į šio reglamento 3 straipsnį.

11 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas taikomas nuo 1999 m. sausio 1 d.

Šio reglamento 4, 5 ir 6 straipsniai taikomi tik ženklams perkainojimams iki 2002 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1998 m. gruodžio 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

W. MOLTERER

PRIEDAS

1. Vienodo dydžio pajamų nuostoliai, nurodyti šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje, yra lygūs:
 - a) 1 % sumai nuo:
 - galutinės žemės ūkio produkcijos, apimančios grūdines kultūras ir ryžius, cukrinius runkelius, pieną ir pieno produktus bei jautieną ir veršieną, ir
 - produktų, pateiktų pagal sutartį, nustatančią remiantis Bendrijos taisyklėmis minimalią gamintojo kainą produktams, kurie neminimi pirmoje įtraukoje, kiekio vertės, ir
 - pagalbos arba priemonių, išmokėtų ūkininkams, išskyrus minimas šio reglamento 5 straipsnyje;
 - b) atėmus:
 - 0,5 % gyvulių pašarų tarpinio suvartojimo vertės, ir
 - įtaką mokesčiui sumažinus bendrąją pridėtinę vertę rinkos kainomis, kai vykdomi veiksmai pagal a punktą ir šio punkto pirmą įtrauką, ir
 - nuolaidą, atitinkančią 1 % nuo numatomų EŽŪOGF išlaidų šiems dalykams:
 - visai vienodo dydžio pagalbai už vieną hektarą,
 - pusei struktūrinės arba aplinkosauginės pagalbos, ir
 - 130 % priemonių už avių ir ožkų mėsą.
2. 1 dalies a punkto antroje ir trečioje įtraukose nurodyti dydžiai neiškaičiuojami, kai jų suma sudaro mažiau kaip 0,01 % atitinkamos valstybės narės galutinės žemės ūkio produkcijos atitinkamo produkto sektoriuje.

Šiame reglamente produktų sektoriai atitinka susumuotus statistinius suvestinius rodiklius, pateiktus Eurostato ekonominėse žemės ūkio ataskaitose, arba šių suvestinių rodiklių grupes, kaip nurodyta žemiau:

1. Grūdinės kultūros ir ryžiai
 2. Cukriniai runkeliai
 3. Pienas ir pieno produktai
 4. Jautiena/veršiena
 5. Aliejinių augalų sėklos ir alyvų aliejus
 6. Švieži vaisiai ir daržovės
 7. Bulvės
 8. Vynai ir vynuogių misa
 9. Gėlės ir šiltnamio augalai
 10. Kiauliena
 11. Avių ir ožkų mėsa
 12. Kiaušiniai ir vištiena
 13. Kiti.
3. Vienodo dydžio pajamų nuostoliai nustatomi remiantis informacija, susijusia su:
 - a) Eurostato praėjusių kalendorinių metų, pasibaigusių iki ženklaus perkainojimo datos, ekonominėmis žemės ūkio ataskaitomis – 1 dalies a punkto pirmai įtraukai ir 1 dalies b punkto pirmai ir antrai įtraukoms;

- b) biudžeto panaudojimu, o jei to nėra, su biudžetais ar biudžetų projektais arba preliminariais biudžetų projektais, susijusiais su:
- a punkte minimų metų pajamomis – 1 dalies a punkto antrai ir trečiai įtraukoms,
 - biudžetiniais metais, prasidedančiais grūdinių kultūrų prekybos metais, kai vyko ženklus perkainojimas – 1 dalies b punkto trečiai įtraukai.

Taikant 2 dalį kraštutiniais atvejais, naudojantis pirmiau esančiame a punkte minima informacija, atsižvelgiama į svarbius ankstesnių dvejų metų skaičius.

4. Šio reglamento 5 straipsnio 1 dalyje minima pagalba skaičiuojama kaip šio priedo 3 dalies b punkto pirmoje įtraukoje minimų duomenų funkcija.
-